

POSTANOWIENIE

Dnia 24 września 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie T. J. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 24 września 2025 r.

wniosku obrońcy skazanego

o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego

na podstawie art. 42 § 4 zdanie pierwsze k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k.

postanowił:

wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od udziału w sprawie I KK 324/25.

UZASADNIENIE

W dniu 17 września 2025 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego T. J. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Pawła Kołodziejskiego od orzekania w sprawie o sygn. akt I KK 324/25, wywołanej m.in. kasacją tego obrońcy. Autor wniosku wniósł o wyłączenie ww. sędziego z uwagi na niespełnianie przez niego wymogu instytucjonalnej bezstronności, prowadzącego w konsekwencji do wystąpienia bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. z uwagi na powołanie go na urząd Sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest zasadny. Przepis art. 41 k.p.k. ustanawiający instytucję *iudex suspectus* przewiduje możliwość wyłączenia sędziego, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Odwołując się do stanowiska Sądu Najwyższego wyrażonego w postanowieniu z dnia 13 października 2021 r., II KO 30/21, warto przypomnieć, że wyłączenie sędziego na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. winno nastąpić nie tylko w sytuacji gdy istnieje okoliczność tego rodzaju, iż mogłaby wywołać wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie, ale również wówczas gdy orzekanie przez sędziego w sprawie mogłoby realnie prowadzić do znacznie poważniejszego uchybienia, tj. naruszenia standardu z art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i uznania, że taki skład orzekający nie stanowi niezależnego i bezstronnego sądu ustanowionego ustawą. Taka właśnie sytuacja ma miejsce w tej sprawie.

Bez wątpienia, okoliczności związane z uzyskaniem statusu sędziego Sądu Najwyższego przez P. Kołodziejskiego w następstwie brania udziału w konkursie przed Krajową Radą Sądownictwa po 17 stycznia 2018 r. w odniesieniu do sędziów Sądu Najwyższego skutkują każdorazowo uznaniem Sądu z ich udziałem za nienależycie obsadzony (por. uchwała trzech połączonych Izb Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., BSA I-4110-1/20). Z tego względu wielokrotnie już Sąd Najwyższy wskazywał na potrzebę wyłączenia P. Kołodziejskiego od rozpoznania spraw z uwagi na brak co do jego osoby przymiotu niezawisłości i bezstronności (m.in. postanowienia SN: z dnia 16 lipca 2025 r., I KK 399/24; z dnia 2 lipca 2025 r., III KK 304/25; z dnia 21 maja 2025 r., II KK 252/24; z dnia 19 lutego 2025 r., II KK 191/23; z dnia 29 stycznia 2025 r., III KK 286/23; z dnia 10 września 2025 r., sygn. akt II KK 365/24). Sąd Najwyższy w niniejszym składzie ten pogląd aprobuje.

Mając powyższe na uwadze konieczne stało się podjęcie przez Sąd Najwyższy decyzji o wyłączeniu P. Kołodziejskiego od rozpoznania sprawy wywołanej m.in. kasacją obrońcy skazanego T. J. (I KK 324/25).

Sprawa ta nie może trafić do żadnego z sędziów powołanych do Sądu Najwyższego w wadliwej procedurze.

[J.J.]

[a.ł.]